

عنوان مقاله:

واکاوی آثار وجود شاهد، اعتبار شهادت پیامدهای آن در دعاوی حقوقی

محل انتشار:

فصلنامه فقه، حقوق و علوم جزا، دوره 4، شماره 18 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه شماخی - دانشجوی، کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، البرز، ایران

مریم جلالی لاجدکوهی - کارشناس حقوق، دانشکده حقوق، دانشگاه پیام نور واحد کرج، البرز، ایران

سعید جهانگیری - دکتری، علوم سیاسی، مسائل ایران، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شهادت عبارت است از اظهارات اشخاص خارج از دعوی که امر مورد اختلاف را دیده یا شنیده یا شخصا از آن آگاه شده اند یعنی شخصی به نفع یکی از اصحاب دعوی و بر ضرر دیگری اعلام اطلاعو خبر از وقوع امری نماید، اگر وسیله آگاهی گواه قوه بینایی او باشد گواه را شاهد عینی و گواهی او را «مشاهده» نامند و اگر وسیله آگاهی قوه سامعه باشد گواه را شاهد سمعی و گواهی او را اسماع» خوانند. ماده ۱۳۱۹ قانون مدنی در بیانی مطلق، رجوع شاهد از شهادت را سبب ترتیباً ندادن به شهادت، معرفی کرده است و از توضیح بیشتر درباره آثار چنین رجوعی، خودداری کرده است. در فقه، فقها در تبیین آثار رجوع شاهد از شهادت، نسبت به اعتبار شهادت و حکم صادرشده براساس آن و مسئولیت شاهد رجوع کننده، اهتمام ورزیده اند و حالت های گوناگون را مورد توجه قرار داده اند. در شرایط اجمال و سکوت قانون درباره موضوع مورد بحث، راه حل های مطرح شده در فقه به استناد اصل ۱۶۷ قانون اساسی و ماده ۳ قانون آیین دادرسی مدنی، در حقوق قابل اجراست.

کلمات کلیدی:

شاهد، شهادت، رجوع شاهد، نقض، حکم مسئولیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1556488>

